ב"ה

טעראפּי

- ענקזייעטי
- דיפרעסיע
- פאביעס
- עדיקשאָס
- או.סי.די.
- פאניק אטאקעס
- סעלף קאנפידענס
- א.ד.ג.

גליון 92

געקליבענע בריוון פון ספר עצתו אמונה - ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב - בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אן קיין שום געפיל

הער א מעשה וואס איז פארגעקומען ביים הייליגן רבי'ן; דו ווייסט דאך אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט צו זיינע תלמידים פון תפילה והתבודדות און פון זאגן תהילים - אז דאס איז דער עיקר אין עבודת השם. איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט פון זאגן תהילים, תחינות ובקשות און שמועסן מיטן אייבערשטן האט זיך אנגערופן ר' יודל זכותו יגן עלינו - א תלמיד פון רבי'ן - און געפרעגט: "אֵיךְ זוֹכִין שֶׁיִּהְיוּ הַדִּבּוּרִים בְּהִתְעוֹרְרוּת הַלֵּב?" ווי איז מען זוכה צו זאגן תהילים און רעדן צום אייבערשטן מיט א געפיל, אז עס זאל ארויס קומען פון הארץ? האט דער רבי אים געזאגט: "תֹּאמְרוּ לִי, אֵצֶל אֵיזֶה צַדִּיק קִבַּלְתֶּם הִתְעוֹרְרוּת הַלֵּב? הָעִקָּר הוּא הָאֲמִירָה בַּפֶּה", דער עיקר איז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אפילו אן קיין שום געפיל און קיין שום טעם (חיי מוהר"ן, סימן תמא).

ווי שטייט אז מען דארף האבן געפיל?

עס שטייט נישט ביי קיין שום מצוה: "צְרִיכִין לְהַרְגִּישׁ טַעַם בְּהַמִּצְוָה", אז מען דארף שפירן א טעם ווען מען טוט די מצוה; עס שטייט נישט אין הלכות תפילין אז מען קען לייגן תפילין נאר ווען מען האט א געפיל. מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען שפירט א טעם אדער נישט.

זיך פרייען מיט פשטות יהדות

נעם דיר גוט אריין אין קאפ אז: **"אידישקייט האט גארנישט מיט געפילן"**; א מענטש דארף דינען דעם אייבערשטן אפילו ער שפירט נישט קיין שום טעם אין זיין עבודת השם; דאס דארף זיין דער שטרעבן פון א איד: צו דינען דעם אייבערשטן מיט תמימות ופשיטות אן קיין שום חכמות און זיך פרייען מיט פשטות יהדות; גיין דאווענען יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנין, לערנען יעדן טאג אביסל מקרא, אביסל משניות און גמרא און זיין פרייליך מיט דעם אז מען איז א איד און אז מען איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן.

פארלוירן זיין גאנצע עולם הבא

מאך דיר א שיעור אין רבינ'ס ספרים, אין זיינע הייליגע שיחות - וועסטו האבן חיזוק צו זיין א איד. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שיחות הר"ן, סימן מח): אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב זכר צדיק לברכה געהערט אויסרופן אין הימל אז ער האט פארלוירן זיין גאנצע עולם הבא, ער איז ער געווארן זייער צעבראכן דערפון און ער האט נישט געהאט מיט וואס זיך צו מחי' זיין, האט ער זיך אנגערופן: "אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלֹא עוֹלָם הַבָּא", איך האב ליב דעם אייבערשטן אפילו איך וועל נישט האבן קיין עולם הבא! "וְכָל אָדָם אֲפִלּוּ אִישׁ פָּשׁוּט, אִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בֶּאֱמֶת כִּי־אִם כְּשֶׁיָּכוֹל לַעֲמֹד בְּכָל כַּנַּ"ל", זאגט דער רבי אז יעדער איד וואס וויל דינען דעם אייבערשטן דארף זיין גרייט צו דינען דעם אייבערשטן אפילו מען וועט נישט באקומען קיין שום שכר - נישט אויף דער וועלט און נישט אויף יענע וועלט, נאר אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיינע וועגן.

ווי נעמט מען כח צו די לחץ פון די הייליגע טעג?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס קומט די הייליגע טעג, און מיין קאפ הויבט מיר אן שווינדלען, איך האב נישט קיין כח צו זיין ערנסט, צו מתפלל זיין, צו די גאנצע ראש השנה און יום כיפור. יעדעס יאר ווארט איך נאר אז די הייליגע טעג זאל אוועקגיין די לחץ אז איך ווייס "מ'מוז" זיך אויסבעטן ווייל יעצט שרייבט מען אין די גאנצע יאר, מאכט מיר שוין יעצט אנגעצויגן. ס'איז א פאקט אז ס'קומט א משפט אויף יעדן איינעם, אבער עס ברענגט מיר צו שפירן אזוי ווי איינער פילט פאר א משפט, ער איז דערשראקן און נערוועז.

איך ווייס אז ערליכע אידן ווי אייך זינגען זיך אונטער די ניגונים פון ראש השנה און דאס ברענגט זיי שמחה, אבער ביי מיר איז פארקערט אז איינער הייבט אן צו זינגען א תנועה פון די הייליגע טעג דרייט זיך מיר די קישקעס.

יישר כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת עקב, י"ג מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס זענען טעג פון ליבשאפט

די הייליגע טעג זענען טעג פון רחמים; דער אייבערשטער ווייזט זיין רחמנות, ער שטייט און ווארט מען זאל תשובה טון, מען זאל פאררעכטן אלעס וואס מען דארף פאררעכטן. עס זענען נישט קיין שרעקעדיגע טעג, עס זענען טעג פון ליבשאפט, עס איז א צייט וואס יעדער איינער קען צוקומען צום אייבערשטן.

חודש אלול איז דער אייבערשטער ווי א קעניג אין פעלד

דער הייליגער בעל התניא זכותו יגן עלינו זאגט (לקוטי תורה פרשת ראה לב, ב) א משל צו א גרויסער קעניג וואס זיצט אין א מעכטיגע פאלאץ, דעמאלט קענען נישט צוקומען פשוט'ע מענטשן, עס איז נישטא קיין וועג צוצוקומען צום קעניג, אבער ווען דער קעניג איז אין פעלד, דעמאלט קענען אלע צוקומען צום קעניג, דעמאלט שמייכלט דער קעניג צו יעדן איינעם. זאגט דער הייליגער בעל התניא, חודש אלול איז דער אייבערשטער אזוי ווי א קעניג אין פעלד, **דעמאלט איז א צייט ווען יעדער איינער באקומט א שמייכל פונעם קעניג, אן קיין אונטערשיד ווער מען איז.**

עס איז זייער גרינג אנצוקומען צום אייבערשטן

מענטשן ווערן פארלוירן ווען עס קומען די הייליגע טעג וויל מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען מיינט מען דארף טון גרויסע עבודות; מען דארף פאסטן, מען דארף זיך אפשיידן פון די וועלט און ווען מען דערזעט זיך אז מען טוט גארנישט ווערט מען זייער בעצבות. אבער באמת איז זייער גרינג צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, עס איז זייער גרינג אנצוקומען צום אייבערשטן.

תהילים איז די עצה

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מִי שֶׁרוֹצֶה לִזְכּוֹת לִתְשׁוּבָה, יִהְיֶה רָגִיל בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון, זאל זאגן תהלים. ווייל יעדער איד וויל זיין ערליך און טון די ווילן פונעם אייבערשטן, אבער נישט יעדער איז זוכה טאקע צו ווערן אן ערליכער איד און עס איז דא אפאר סיבות דערצו, איינער האט בכלל נישט קיין שום התעוררות תשובה צו טון, "וַאֲפִילּוּ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הִתְעוֹרְרוּת לִתְשׁוּבָה, אֵינוֹ זוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשַּׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשַּׁיָּךְ לוֹ", און אפילו איינער וואס האט שוין יא אן התעוררות תשובה צו טון, ווייסט ער נישט וואס ער דארף טון, "וַאֲפִילּוּ אִם מַגִּיעַ לְשָׁם, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהַשַּׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה סָגוּר, וּמֵחֲמַת כָּל זֶה אֵין הָאָדָם זוֹכֶה לִתְשׁוּבָה", און אפילו דער וואס האט אן התעוררות תשובה צו טון און ער ווייסט וואס מען דארף טון צו ווערן אן ערליכער איד, דארף ער נאך אויך זוכה זיין צו זיין שטארק און נישט ווערן צעבראכן פון אלע נסיונות און שטערונגען וכו' וכו', זאגט דער רבי: "וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, אֲפִילּוּ מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם הִתְעוֹרְרוּת לִתְשׁוּבָה, הוּא מִתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", ווער מען זאגט תהלים, אפילו מען האט נישט קיין שום התעוררות, ווערט מען נתעורר תשובה צו טון, און מען ווייסט וואס מען האט צו טון, "וְגַם זוֹכֶה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְהַגִּיעַ אֶל הַשַּׁעַר וְאוֹת הַשַּׁיָּךְ לוֹ, וְלִפְתֹּחַ הַשַּׁעַר; נִמְצָא שֶׁזּוֹכֶה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה", מען קען אנגיין מיט א מורא'דיגע שטארקייט וכו', ביז מען איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

"רבונו של עולם, זיי מיר מקרב צו דיר"

דערבער זאלסטו זען צו זאגן יעדן טאג תהילים און זיך מתבודד זיין צום אייבערשטן; בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, ער זאל דיר מקרב זיין צו אים. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון התבודדות, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): "הִתְבּוֹדְדוּת הוּא מַעֲלָה עֶלְיוֹנָה וּגְדוֹלָה מִן הַכֹּל", התבודדות איז גרעסער פון אלע עבודות.

א מענטש זאל זיך מאכן א צייט וואס ער לאזט אלעס אפ און ער גייט אין א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, "וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בִּטְעָנוֹת וַאֲמַתְלָאוֹת, בְּדִבְרֵי חֵן וְרִצּוּי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיְּקָרְבוֹ אֵלָיו לַעֲבוֹדָתוֹ בֶּאֱמֶת", און זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, זיך אויס גיסן דאס הארץ און אים בעטן: **"רבונו של עולם האב שוין רחמנות אויף מיר, זיי מיר מקרב צו דיר"**, מען זאל רעדן צום אייבערשטן אויף מאמע לשון - אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, "כִּי בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ קָשֶׁה לוֹ לְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתוֹ", ווייל אויף לשון הקודש איז שווער ארויס צו ברענגען אלעס וואס ליגט אויפ'ן הארץ, "וְגַם אֵין הַלֵּב נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַדִּבּוּרִים, מֵחֲמַת שֶׁאֵינוֹ מֻרְגָּל כָּל כָּךְ בְּהַלָּשׁוֹן, כִּי אֵין דַּרְכֵּנוּ לְדַבֵּר בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ", ווייל מיר רעדן נישט קיין לשון הקודש, דערפאר איז שווער זיך אויסצורעדן דאס הארץ, "אֲבָל בִּלְשׁוֹן אַשְׁכְּנַז שֶׁמְּסַפְּרִים וּמְדַבְּרִים בּוֹ, קַל וְקָרוֹב יוֹתֵר לְשַׁבֵּר לִבּוֹ", אויפ'ן שפראך וואס מען רעדט איז גרינגער זיך אויס צו גיסן דאס הארץ.

> **עס שטייט נישט ביי קיין שום מצוה: "צְרִיכִין לְהַרְגִּישׁ טַעַם בְּהַמִּצְוָה", אז מען דארף שפירן א טעם ווען מען טוט די מצוה; עס שטייט נישט אין הלכות תפילין אז מען קען לייגן תפילין נאר ווען מען האט א געפיל. מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען שפירט א טעם אדער נישט.**

דו ווערסט הנאה האבן פון די הייליגע טעג

טו די עבודה גאנץ חודש אלול ווערסטו שפירן א נאנטקייט צום אייבערשטן, דו ווערסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל בעפאר נישט געשפירט, די זיסע געשמאקע איינגענעמע טעם וואס צדיקים שפירן אין גן עדן; דיין לעבן וועט זיין אן לחץ, אן פרעשור, דו ווערסט הנאה האבן פון די הייליגע טעג.

א כתיבה וחתימה טובה!

איך בין ארויסגעקראכן פון מיין דעפרעסיע דורך די דרשות

קוקטס ארויס אויף די קומענדיגן גליון בעז"ה!

צו באקומען די גליון וועכענטליך אויף אימעיל,
טעקסט אייער אימעיל אדרעס צו: 347.651.1218
אדער שרייבט צו: trpy458@gmail.com
קול ברסלב 212.444.9191 / בא"י 0797040066